

Márnotratný

50-0827A, Cleveland, OH
(PRODIGAL)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať rás prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Márnotratný

(PRODIGAL)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham 27.8.1950 v Cleveland, OH

¹ Ďakujem ti, brat Pavol. Dobrý večer, poslucháčstvo. [Zhromaždenie tleska. – pozn.prekl.] Ďakujem veľmi pekne. Ďakujem vám. Cítim sa naozaj dobre, keď viem, že po takmer troch týždňoch pobytu s vami som bol opäť uvítaný. To svedčí o tom, že máme vzájomné obecenstvo. To nie je... Ani smrť nás od seba neoddelí. Naďalej žijeme na nejakom mieste. Láska sa pohybuje ďalej; po tom, čo všetko pominie, láska trvá naďalej. „Ak sú nejaké proroctvá, pominú sa; ak sú jazyky, tie prestanú; ale ak je tam láska, tá pretrvá naveky,“ naďalej žije, ďalej a ďalej žije.

Ako to znova opakujem, som šťastný, že som tu dnes popoludní a mám možnosť ku vám ešte chvíľu hovoriť. Je dosť teplo. A dnes večer je to zhromaždenie s uzdravovaním, záver prebudenia. A ak to bude možné, dnes večer sa pokúsime poslúžiť každému, kto bude v publiku, väčšinu času jednoducho venujeme modlitbám za chorých.

No, vrátil som sa domov veľmi neskoro, ale na druhý deň, to bolo v sobotu alebo v piatok večer, a potom v sobotu ráno som mal zhromaždenie. V sobotu neskoro popoludní som mal niekoľko naliehavých prípadov, ktoré bolo treba hneď vybaviť. A potom, včera večer som odišiel do zboru a prišiel som len pred chvíľou, asi pred hodinou. Dnes popoludní a večer budem mať zhromaždenie. Zajtra na poludnie mám zhromaždenie v New Albany v štáte Indiana. Takže vidíte, kde sa to nachádza, jednoducho neustále v pohybe. Ale sme veľmi radi, že môžeme byť kdekoľvek, kde môžeme povedať len malé slovo pre Ježiša. To je to, čo sa počíta.

² Som veľmi vďačný za tunajších kazateľov a za tých, ktorí spievajú, za inšpirovaných ľudí alebo tých, ktorí im pomohli. To je zmysel toho, prečo tu sme, aby sme sa snažili pomáhať druhým ľuďom. Sám by som nikdy nemohol zaniest' Posolstvo do celého sveta. Na to, aby sme to urobili, budú potrebné tisíce z nás ľudí spojených spolu; a spoločne, keď sa dokážeme zjednotiť, zabudnúť na naše cirkvi a naše náuky, a tak ďalej, aby sme poznali len túto jedinú vec: Krista a Toho ukrižovaného, a poznali Ho medzi nami. A myslím si, že Boh sa hneď

pripraví urobiť úžasné dielo. Verím, že budeme svedkami hnutia Ducha, aké sme ešte nikdy v žiadnych vekoch nevideli.

A cítim sa vedený, aby som povedal to, čo som cítil už nejaký čas, alebo posledných pár týždňov, že verím, že ten malý podiel, ktorý mi Boh dal, aby som sa pokúsil slúžiť druhým, Boh to teraz opäť pozdvihne do niečoho iného, čo bude úžasnejšie ako tie dve znamenia, ktoré mi Boh dal, aby som robil pred ľuďmi. A verím, že to bude ohromnejšie, ako to bolo doteraz. Modlite sa za mňa. A ak ostatní dokážu uchopiť inšpiráciu a jednoducho sa presunú do blízkosti Boha ako veľká kresťanská armáda, ktorá bude pochodovať napred.

Chcel by som ešte raz zopakovať, že tie malé darčeky a veci, ktoré mi tento týždeň dali, (niektoré z nich som nestihol rozbaľiť, kým sme sa nevrátili domov), ale všetko si to vážim. Keď sme s mojím malým dievčatom prišli domov, no, niekto mi dal škatuľu sušienok a sadli sme si a spolu sme jedli tie sušienky, moje malé dievčatko a ja; boli sme veľmi šťastní, že ich máme.

³ No, nechcem dnes popoludní zaberat' príliš veľa času. Koľko ľudí je tu dnes v budove, ktorí sú Kresťanmi? Pozrime sa na vaše ruky, to sú Kresťania, po celej budove. Ó! Je tu nejaký hriešnik? Pozrime sa, či je niekto hriešnik, zodvihnite ruku. Chcete povedať, že nie ste hriešnikom? [Prázdne miesto na páske. – pozn.prekl.] ...jeden hriešnik! Ó! Nech vás Boh žehná. To je skvelé. Všetci sme Kresťania. Som za to určite rád. To je veľmi pekné. No a teraz, koľkí ste prijali Ducha Svätého, odkedy ste uverili? Pozrime sa na vaše ruky? Ó! Pozrite sa sem. To by bol dobrý čas na vytrhnutie, či nie? No, dnes popoludní som išiel hovoriť na tému: Návrat márnotrátneho syna. Zvyčajne by som na túto tému hovoril preto, aby hriešnici prišli ku Kristovi, a keďže tu žiadni hriešnici nie sú, nuž, nikto by k Nemu neprišiel, je to tak? Takže možno zmením svoj text a niečo sa mi podarí...

A keď prídete domov, zavolajte susedom a všetkým chorým ľuďom a privedte ich a možno Pán dnes večer urobí pre nás niečo, čo odštartuje (Ó!) a dá nám dnes večer veľké vyliatie. A myslím, že tí ľudia mi hovorili, že sa tu niekde chystajú oddeliť miesto pre všetkých chorých a postihnutých a pre lôžka, nosidlá a tak ďalej, spomínali mi to ohľadom zhromaždenia, ktoré bude dnes večer. To bude veľmi dobré.

A modlím sa, aby Boh... Spojme sa všetci a modlime sa, aby Boh uzdravil všetkých, ktorí sú dnes večer v budove. Nechceli by ste to tu vidieť? Sľubujem tu Bohu... [Prázdne miesto na páske. – pozn.prekl.] ...uzdraví každého, kto je tu prítomný, a ak to On bude chcieť urobiť, vy... to bude znamenie medzi Ním a mnou, že len čo sa

vám podarí získať to miesto, vrátim sa naspäť sem hore, aby sme ďalej pokračovali s týmto zhromaždením.

[Nieкто hovorí, „Ľudia chcú, aby si kázal tú kázeň.“ – pozn.prekl.] V poriadku. [Ten človek hovorí, „Všetci sme hriešnici spasení milosťou.“] Amen. To je to, čím sme: „hriešnici spasení milosťou“. Je to tak? Všetci sme hriešnici spasení milosťou. Pamätám si, keď som bol márnوترatným synom. Som pri tom príliš blízko?

⁴ Dobre. Všetci na to pamätajte a modlite sa, a ak náhodou odídeme na nejaký čas preč, nezabudnite na mňa dnes popoludní v modlitbe, než prídem na zhromaždenie, spod toho Pomazania, aby som sa modlil za chorých ľudí. A je to veľká sloboda, keď tu môžem stáť a pozdraviť ľudí a radi to urobíme. To ma buduje, a potom večer, keď prichádza Pomazanie pre tieto veci... Len si to predstavte, že niekedy na našich zhromaždeniach, kde sme mali mnoho, mnoho tisíc ľudí, sedeli všade naokolo, a vtedy môžete cítiť, že sú tam kritici, novinári, niekedy sú tam kazatelia, ktorí kritizujú, cirkvi, ktoré neveria v uzdravenie. A tí ľudia len čakajú, aby našli jednu vec, ktorá nie je v poriadku. Ak sa im to podarí, tak na to budú hneď vo veľkom poukazovať. Je to...

Teraz na tom musím byť v každom čase najlepšie, ako len môžem, až sa Duch Svätý môže pohybovať priamo dovnútra a presne vedieť, čo je čo. A to je dôvod, prečo sa s ľuďmi veľmi nenavštevujem, nie že by som nechcel. Boh vie, že to chcem robiť, ale jednoducho to nemôžem robiť, pretože keď sa s niekým stretnem, tak tí ľudia hovoria o niečom inom, a potom ma to od toho odvádza a chcem byť v takom stave, že keby Pán povedal, „Tento človek má určitú vec, alebo tento tu. Kto to pred tebou stojí?“ Pamätajte na to, čo urobí jedna chyba. A nemôžem sa spoliehať na seba, lebo ja nič neviem. Musím sa spoliehať na Neho.

A tak verím, že keď to Pán urobí, inšpiruje to celé zhromaždenie, aby uverilo, že v našom strede je nadprirodzená Bytosť, Boh, ktorý je pripravený, aby medzi nami oslávil Svoje skutky. A som veľmi rád, že On sa takto dáva poznať. Môžeme sa s Ním teraz len na chvíľu porozprávať, kým skloníme hlavy?

⁵ Náš nebeský Otče, sme veľmi vďační, že sme tu dnes popoludní a že sme zastúpení medzi Tvojimi deťmi. Medzi tými ľuďmi, ktorí Ti veria a trpia pre Teba, ktorí hlásajú Slovo a slúžia dňom i nocou, tí, ktorí sa postia a modlia a celý deň hľadajú smerom k nebu.

Sme vďační, že sme spojení s takouto nebeskou skupinou, pred ktorú sa dnes popoludní postavíme, kde sa tu zhromaždilo mnoho, mnoho stoviek ľudí a všetci sú naplnení Tvojím Duchom a čakajú na pohnutie vôd, aby sme mohli vstúpiť. A možno by sa našli aj takí, Pane, ktorí Ťa tu nepoznajú, len boli trochu nesmelí v tom, aby zdvihli ruky a verejne to vyznali. Modlím sa, aby si dnes prehovoril k tomu srdcu, priviedol ich k oltáru pokánia, aby Ťa našli ako drahého svojmu srdcu. A tí ľudia, ktorí nemajú Ducha Svätého, nech prídu ešte dnes. [Prázdne miesto na páske. – pozn.prekl.]

Povedzte, „Ó, Bože, preskúmaj ma, preskúšaj ma a vidz, či je vo mne niečo zlé, potom to umy Svojou Krvou, aby som do srdca mohol prijať Teba, Ducha Svätého.“ Prosím, odpusť nám naše nedostatky, Pane. Tvoje deti pochybili. Mnohokrát sme sa odchyľili od tej Cesty a prosíme Ťa, aby si nám odpustil. Požehnaj Slovo. Nevieť... Ty vieš, Otče, že neviem ani o jednom slove, ktoré dnes popoludní poviem. Len oznamujem, že možno budem hovoriť na tému: Návrat márnotravného syna. Jednoducho budem čakať na Teba, lebo čo povieš Ty, to povieme my. Požehnaj všetky slová, ktoré vyjdú. Nech padnú na úrodnú pôdu, nech prinesú stonásobnú úrodu, lebo o to prosíme v Mene Majstra, Krista. Amen.

⁶ Nevieť, prečo som povedal, že budem hovoriť na túto tému: Návrat márnotravného syna. Pokiaľ viem, za posledných osem rokov som tento úryvok z Písma nečítal, nečítal som tento úryvok z Písma. A hovoriť o ňom, myslím, že je to už osem alebo desať rokov, čo som o ňom hovoril. A myslím si, že keď som o tom vtedy hovoril, pristupoval som k tomu z pohľadu farizejov. Ten syn, ktorý zostal doma a cítil sa zle voči svojmu bratovi, a verím, že tak to v tom príbehu je. A bol veľmi podráždený, pretože otec prijal toho strateného, zablúdeného syna naspäť a mal tento postoj, ako k tomu pristúpil. A hovoril som cirkvi o tom, že by sa tak nemali cítiť, keď hriešnik príde k oltáru, celá cirkev by sa mala zhromaždiť hneď okolo neho. Či tomu veríte?

Nie je to tak dávno, čo som bol tam dole pri Burkesville v Kentucky, kde som sa narodil. Asi pred piatimi rokmi tam bol ten pamätný deň obetí vojny a v nedeľu popoludní som tam kázal. A tí ľudia... Práve pred chvíľou som premýšľal, aký je to rozdiel, teraz sme tu, naokolo sú zaparkované autá, krásna sála, a tam dole bol len malý starý zbor, ktorý bol pokrytý obitými škridľami a postavený zo štiepaných kmeňov; nachádzal sa tam vzadu. A keď ma v ten deň zobrali hore, všade tam boli kone. Tí ľudia hovorili o tom, že ráno sa spievali piesne. A stál som tam na pódiu a na jednej strane mali roh, v ktorom hovorili „Amen,“ a na druhej strane boli dámy. A tí ľudia nemali

vôbec žiadny spevník. Mali tam starý organ, do ktorého sa pomocou páky pumpoval vzduch. Videli ste to niekedy? Pozrime sa, či niekto niekedy videl taký organ? Ó, áno, pumpoval sa do nich vzduch pomocou veľkej páky, ktorú vyrezali zo stromu z lesa, a takto pumpovali tieto varhany. A niekedy ich nepoužívali, pretože niektoré klávesy nefungovali. Mali takú starú ladičku, ťukli s ňou o niečo a kazateľ chytil tón, „Hmmm.“ Všetci sa pridali a začali spievať. Spievali:

*Ked' bude treba zomrieť,
nebudeme sa báť ničoho zlého,
lebo Ježiš nás vezme do Svojho náručia
a bezpečne nás odnesie Domov.*

⁷ Títo ľudia, ako si len vážili Boha. V to popoludnie, alebo skôr v ten večer, som ku nim hovoril o Božskom uzdravení.

A na druhý deň som bol loviť veвериčky na úbočí kopca. Počul som, ako sa dole v doline ozývajú píly, a tak som si povedal, že sa pôjdem pozrieť, čo robia. Tam dole stáli štyria alebo piati chlapi a pušky mali opreté o strom, a zatiaľ čo píli drevo, dosť sa medzi sebou hádali.

A jeden z nich hovoril, povedal, „Verím, že ten kazateľ hovoril pravdu.“

A jeden z nich povedal, „To bola neskutočne dobrá bohoslužba.“ Myslím, že to bol jediný spôsob, ako sa vedel vyjadrovať.

A tam bol... Prišiel som k nim, rozprávali sa a jeden z nich v ústach prežúval veľký kus tabaku, takmer to vyzeralo, akoby mu vytŕčal z úst, mal vypuklú čeľusť. Bol to ten hlavný rečník. Keď som tam prišiel, povedal som, „Dobrý deň.“ A otočili sa, ten veľký chlapík sa na mňa pozrel, prehltnol ten žuvací tabak, zložil si klobúk a povedal, „Dobré ráno, kazateľ Branham.“

Pomyslel som si, „Ó, to bolo také veľké sústo, že by ho to mohlo zabiť.“ Taký veľký chuchvalec tabaku.

⁸ Ale keď som popoludní kázal, podávala sa tam večera. Samozrejme, myslím, že pre ľudí, ktorí sú odtiaľto zhora, by to bol obed, ale teraz je to večera. [Ide o slovnú hračku. V niektorých oblastiach Spojených štátov sa pre „obed“ používa výraz „dinner“. V iných oblastiach „dinner“ znamená večera a pre obed používajú výraz „lunch“. – pozn.prekl.] Ja tam dole na juhu jem tri jedlá denne: raňajky, obed a večeru. Takže som bol zmätený, keď sa v čase večere začalo hovoriť o obede, zmeškal som večeru. Tak či onak, dole v lese erdžali

kone a ja som hovoril na tému Kristovho zmŕtvychvstania, to miesto bolo preplnené a vzadu sa postavil veľký chlap, bežal k oltáru a kričal, „Bože, zmiluj sa nad mojou dušou!“ A keď prišiel hore, no, nebol ani v polovici cesty k oltáru, „Keby ma Boh zachránil...“ No, bolo tam asi päťdesiat tých starých matiek, objali ho okolo krku a išli s ním dole ku oltáru.

V to popoludnie sme tam mali asi päťdesiat výnimočných obrátení. A teraz, tí ľudia neprišli dole len s nejakým vyznaním so suchými očami a potom by vstali. Tí ľudia sa cez to dve hodiny premodlili. Vstali a ich šaty boli tak mokré od potu, že by ste ich mohli žmýkať. Povstali s krikom. A ako išli dole lesom a prechádzali tam hore cez kopce, vykrikovali, „Haleluja! Haleluja!“

Počúvajte, priatelia, mohli to byť baptisti, ale mali skutočné starodávne náboženstvo Ducha Svätého. Je to tak. Pretože tak žili. Ste poznaní podľa ovocia. To je pravda.

⁹ A teraz, kým budem čítať, ak chcete, tak sa modlite. Chceli by sme tieto verše prečítať z Písma v 15. kapitole svätého Lukáša, začneme 11. veršom z 15. kapitoly svätého Lukáša.

A povedal: Nejaký človek mal dvoch synov.

A mladší z nich povedal otcovi: Otče, daj mi pripádajúci diel imania! A on im rozdelil majetok.

A po nie mnohých dňoch shromaždil všetko ten mladší syn a odcestoval do ďalekej krajiny. A tam rozmrhal svoje imanie žijúc prostopašne.

Keď potom všetko strovil, nastal veľký hlad v tej krajine, a on začal trpieť núdzou.

A išiel a pripojil sa ktorémusi z občanov tej krajiny, a ten ho poslal na svoje polia pásť svine.

A žiadal si môcť naplniť svoje brucho mlátom, ktoré žrali svine, ale mu ho nikto nedával.

No, potom vstúpil do seba a povedal: Koľko nájomníkov mojeho otca má hojnosť chleba, a ja tu hyniem hladom!

Vstanem a pojdem k svojmu Otcovi a poviem mu: Otče, zhrešil som proti nebu i pred tebou,

takže už viacej nie som hoden volať sa tvojím synom; učiň ma jako jedného zo svojich nájomníkov.

A vstal a prišiel k svojmu otcovi. A ešte keď bol d'aleko, uvidel ho jeho otec a bol pohnutý milosrdenstvom. A bežal a padol mu okolo krku a bozkával ho.

A syn mu povedal: Otče, zhrešil som proti nebu i pred tebou a nie som viacej hoden volať sa tvojím synom.

Vtedy povedal otec svojim sluhom: Vyneste rýchle to prvé rúcho a oblečte ho a dajte prsteň na jeho ruku a sandále na nohy.

A doved'te to krmné teľa a zabite, a jedzme a vesel'me sa, lebo tento môj syn bol mŕtvy a ožil; bol ztratený a našiel sa. A začali sa veseliť'.

Nech Pán k tomu Slovu pridá Svoje požehnania.

¹⁰ Nie som žiadny kazateľ alebo rečník. Mojou úlohou a údelom tu na zemi je, aby som sa modlil za chorých ľudí, čo robím veľmi rád. A nie som vzdelaný. Jediné, čo môžem povedať, je, že keď čítam Písmo, jednoducho sledujem každé Slovo, tak, ako to On hovorí, a potom to musím povedať rovnako. A keď sa teraz v krátkosti pokúsim hovoriť na túto tému, všetci sa so mnou modlite, i vy bratia kazatelia.

Je tu jedna vec... Všimnite si, že keď Ježiš hovoril toto podobenstvo, snažil sa vyjadriť Otcovo cítenie voči strateným ľuďom, voči tým, ktorí boli odcudzení od Boha, odišli preč. Pamätajte si, že kedysi sme boli všetci odcudzení, odrezaní od Boha, bez milosti, bez nádeje, chodili sme vo svete temnoty, boli sme navždy stratení; Ježiš zaujal naše miesto ako hriešnik a zomrel namiesto nás. A Otec nás prijíma s radosťou, keďže Syn sa stal hriešnikom. Aké úžasné Evanjelium.

Často som premýšľal, aký by bol život, čo by som vôbec mohol očakávať, keby nebolo Ježiša? Kde, kde by som bol? Aký by bol môj údel?

¹¹ Pred nejakým časom som ležal v nemocnici, myslím, že tam boli tí najlepší lekári, akých si pacient môže priať; dívali sa mi do tváre po tom, čo sa mi omylom dostalo anestetikum do srdca. Boli v šoku, keď zistili, že anestetikum sa dostalo vyššie, než sa malo dostať. Dostalo sa mi do srdca. Moje srdce bilo len sedemnášťkrát za minútu. Lekár povedal môjmu otcovi, že mi zostávajú tri minúty života. Ó, ako by som sa odtiaľ vôbec dostal? Tri minúty života. Stáli predo mnou všetky moje hriechy a ja... nehlásil som sa ku viere. Hriech predo mnou stál ako hriech. Mnohokrát sa tu my Kresťania snažíme ospravedlniť.

Poviete si, „No, nie je to veľmi zlé.“ Ale aj ten najmenší hriech treba vždy vyznať, bez ohľadu na to, aké sa vám to zdá malé, stále je to v Božích očiach hriechom.

Pozrite sa, aký malý bol prvý hriech a pozrite sa, čo to urobilo s ľudskou rasou. Keď bol spáchaný prvý hriech pozrite sa na ten rozdiel. Keď do neba prišla správa, že „Tvoj syn upadol.“ No, vyzeralo to tak, že Adam mal behať po záhrade a kričať, „Ó, Otče! Ó, Otče, kde si?“

Ale Adam sa išiel schovať. A bolo to práve naopak, bol to Otec, ktorý volal, „Synu, synu, kde si?“ Pozrite sa, ako sa človek bude snažiť ospravedlniť. Bude sa snažiť za niečo postaviť. Namiesto toho, aby priamo vyšiel a povedal, aký je, a vyznal svoje hriechy pred Bohom, pokúsi sa za niečo skryť.

¹² A tu hľadal Boh, chodil, bežal hore-dole po záhrade a kričal na Svojho strateného chlapca. Otec to tam prehľadával, hľadal syna; ten syn mal hľadať Otca.

A dnes je to presne tak isto. Len čo človek zhreší a namiesto toho, aby vyšiel a vyznal svoje hriechy pred Bohom, pokúsi sa utiahnuť dozadu, pokúsi sa za niečo schovať. Pokúsi sa mať náboženstvo, ktoré si sám vytvorí.

Pozrite sa na Adama. Urobil... urobili si zástery z figových listov a obliekli si to na seba, figové listy. Ale keď prišli na miesto, kde Boh povolal Adama a Evu, aby sa pred Neho postavili, uvedomili si, že majú náboženstvo vytvorené človekom. Slovo náboženstvo znamená „prikryvka“. A tí ľudia boli prikrytí zásterou, ktorú si sami vyrobili. Vidíte to?

No, toto tiahnutie je v človeku ešte aj dnes. A namiesto toho, aby sme sa snažili prísť Božou cestou pokánia a viery v Jeho Syna, aby nás Krv Jeho Syna očistila od našich hriechov, snažíme sa prekíznuť, snažíme sa nájsť nejakú inú cestu, nejaký spôsob úniku, aby sme nemuseli ísť Božou cestou. Povieme si, „No, toto náboženstvo... Pripojíme sa k tomuto, alebo budeme robiť toto, kde to nie je až také prísne.“ A keď sa mali postaviť tvárou v tvár Bohu, tie figové listy neboli dobré.

Môj drahý priateľu, keď sa priblížiš k poslednému výdychu tohto tela a tohto života, potom zistíš, že teórie vytvorené človekom neobstoja. Je dobré žiť podľa týchto vecí, ale nemôžeš podľa nich zomrieť.

A myslím, že za môj čas v službe som stál pri mnohých umierajúcich ľuďoch, možno pri viac prípadoch, než ktokoľvek iný v mojom veku, pretože som bol mnohokrát povolaný k umierajúcim ľuďom.

¹³ Nie je to tak dávno, čo istá mladá dáma v našom meste prijala krst Duchom Svätým. Prišla do modlitebne. A iná mladá dáma z mesta, veľmi obľúbená, patrila k modernému typu náboženskej skupiny, ktorá popiera Krv a to prikrytie, a ona hovorila, že sme sekta a banda náboženských fanatikov, pretože veríme v Kristovu spasiteľnú milosť. Ak toto znamená byť náboženským fanatikom, potom ním som, pretože verím v Krv.

Táto mladá dáma chodila na tanečné zábavy a predstavenia, a pritom bola v cirkvi učiteľkou nedeľnej školy. Tá cirkev popierala Kristovu Krv, hovorila, že nič také neexistuje. Ten pastor povedal, že to vyschlo pred tisícdeväťsto rokmi: sociálne evanjelium. A zrazu sa tá mladá dáma vybrala von s nejakými chlapcami, bola to pekná slečna.

Toto dievča prišlo do modlitebne. Bola oblečená trochu staromódne. Chodila po ulici a vlasy mala učesané dozadu a tesne zopnuté; na tvári nemala manikúru, či ako sa to volá, alebo čo to je za nezmysel, ktorý ženy nosia; išla takto po ulici.

Áno, je to pravda; učíme proti tomu. Nech Boh pomáha kazateľom, aby brali Evanjelium od základu. Počúvajte, dámy, v Biblii bola len jedna žena, ktorá sa kedy maľovala, aby sa stretla s mužom, a to bola Jezábel; a Boh ju hodil ako žrádlo psom. Takže keď ich uvidíte, ako to majú na sebe, môžete povedať, „Dobrý deň, slečna, 'psie žrádlo.'“ Presne tak to bolo: Boh ju hodil ako žrádlo psom. Nechcete byť ako ona.

Boh ťa urobí peknou určitým spôsobom: krása sa pozná podľa charakteru. Ale aj naše cirkvi svätosti popúšťajú. Viete, že je to pravda. Radšej sa znova vráťte na tú starodávnu cestu, naspäť do Evanjelia.

¹⁴ Teraz si všimnite. A táto mladá dáma takto pokračovala vo všetkom: chodila na tanečné zábavy a večierky, a tak ďalej. Ochorela. Nechápala, čo sa stalo. Ale keď sa k nej dostal lekár, zistil, že má pohlavnú chorobu, ktorá bola v pokročilom štádiu. Skúsil nejaké injekcie, ale nezabralo to.

A tak, pastor jej povedal, že pôjde rovno do neba, lebo bola učiteľkou v nedeľnej škole. Tak sa všetci v tej miestnosti zhromaždili, aby videli, ako odchádza, ako si po ňu prídu Anjeli Pánovi.

Chvíľu predtým som práve prechádzal po ulici. Ten pastor sedel vonku v predsiene toho domu, bol to krásny veľký dom, milí ľudia. Práve vyšiel z tej miestnosti, celá trieda nedeľnej školy spievala piesne, chceli ju vidieť odchádzať do neba. A ten pastor vyšiel von do tej predsiene, aby si zapálil cigaretu. A keď to dievča zasiahla smrť, začala byť hysterická, povedala, „Kde je to dievča?“

Opýtali sa, „Aké dievča?“ Povedali, „Je tu celá tvoja trieda.“

Povedala, „Ja nehovorím o nich. Hovorím o tom dievčati, ktoré (nazvala ju menom), ktoré je tam zhora z tej modlitebne, ktoré mi zvyklo hovorievať o mojej duši.“ Povedala, „Choďte ju zavolať.“

¹⁵ Odišli k pastorovi a on vbehol dnu. Povedal, „No, zlatíčko, počúvaj.“ Povedal, „Zavoláme lekára a dáme ti injekciu. Začínaš byť trochu hysterická.“

Povedala, „Nie som hysterická.“ Povedala, „Ty zvodca ľudí. Som stratená a idem do pekla, pretože si ma takto učil.“ A to dievča zomrelo a odišlo sa stretnúť s Bohom, bola stratená, plakala za tým dievčaťom, ktoré sa jej snažilo povedať, čo je správne.

Pozri, brat, keď prídeš na koniec tejto životnej cesty, budeš si priať, aby si žil pred Bohom svätým čistým životom. Určite si to zapamätaj.

A teraz, čo sa týka tvojho zboru, do ktorého patríš, to pre Boha nič neznamená. Ide o to, čím si vo svojom srdci. To je pravda. Boh sa ťa nebude pýtať, či... do akého zboru si patril; Boh sa bude pozeráť na to, čím si v srdci.

¹⁶ Všimnite si, že Ježiš tu hovorí o otcovi a o odchode toho syna. Musel mať na mysli to, ako Boh hľadá, volá, tiahne ľudí k pokániu. A dnes Duch Svätý stále prechádza krajinou, volá stratených a umierajúcich ľudí.

Skôr, ako tu opustíme tú myšlienku o tých figových listoch, chcel by som povedať ešte jedno slovo. Všimnite si, čo Boh urobil. Keď sa Boh stretol s Adamom a s tými ľuďmi, tak mali svoje vlastné vytvorené náboženstvo. Nie je to ani dvadsaťštyri hodín, čo mi nejaký človek povedal, „Brat Branham, vieš, čo je moje náboženstvo?“ A povedal, „Mojím náboženstvom je zlaté pravidlo: Správaj sa k druhým ľuďom tak, ako chceš, aby sa iní správali k tebe.“

Povedal som, „To je dobré, ale nie je v tom žiadne spasenie.“ To je pravda. „Ak sa človek nenarodí znova, nijako nevojde do Kráľovstva.“ Človek, ktorý zostal narodený z Božieho Ducha, obnovený,

prinavrátený, stal sa novým človekom v Kristu Ježišovi: staré veci pominuli a všetko sa stalo novým, ten človek zostal obrátený, zmenený. Išiel si svojou cestou týmto smerom a obrátil si sa, aby si išiel týmto opačným smerom.

¹⁷ Keď potom tí ľudia stáli pred Bohom, Adam sa bál vyjsť a povedal, „Som nahý.“ Teraz si všimnite, že Boh vyšiel von, vzal nejaké kože, prišiel, urobil zástery a ovinul ich okolo nich.

Teraz si všimnite, že ak Boh získal kože, musel niečo zabiť. Niečo muselo zomrieť, aby sa dalo vyrobiť prikrytie; a On niečo zabil a získal z tých zvierat kože. A niečo zomrelo namiesto nich, pretože trestom bola smrť. Takže za vinníkov musela zomrieť nevinná obeť, aby ich zakryla.

A tak je to aj dnes, priatelia: nie zlaté pravidlo, ktoré je v poriadku; nie desatoro, ktoré je sväté; ale Boh niečo zabil, aby vás prikryl. Jeho Syn, Ježiš Kristus, zomrel na Golgote, ten nevinný za vinných, aby učinil cestu, aby sme ty i ja boli v Ňom pred Bohom nevinní. A to je vec, ktorú dnes Duch Svätý hľadá po krajine, pokúša sa nájsť niekoho, kto by uveril v Neho, v Krista Ježiša.

¹⁸ Teraz sa začína náš príbeh, pre mňa to je veľmi dojemný príbeh; teraz sa k tomu pokúsím trochu priblížiť. Počúvajte pozorne. Urobme z toho dnes popoludní drámu, trochu si to predstavme, aby to mohli pochopiť aj deti. Bože, pomôž našim dnešným deťom.

Prednedávnom prišiel na moje zhromaždenie kapitán Al Farrar, príslušník veľkej jednotky J. Edgara Hoovera, významný muž, bol postavený nad všetkými mladistvými z tej Hooverovej jednotky, a obrátil sa, bol privedený ku Kristovi. Stál som v jeho kancelárii. Bol som vo Fresne v Kalifornii a mal som tam po tri večere zhromaždenia. Odtiaľ sme išli do Seattlu... [Prázdne miesto na páske. – pozn.prekl.] ...na pódiu.

Keď som tam vošiel, nikdy som nevidel všade toľko policajtov. Odviedli ma do malej miestnosti a keď som sa vrátil naspäť von, doktor Bosworth prednášal svoj príhovor, chystal sa ma predstaviť; a práve keď to robil, pristúpil niekto v civile, dotkol sa jeho ramena a povedal, „Chcel by som si s vami pohovoriť.“

Doktor Bosworth povedal, „To tu nie je zvykom, pane.“ Ukázal svoje poverenie. Bol to kapitán Al Farrar.

A povedal, „Áno, pane?“

Povedal, „Priatelia...“ Zišlo sa tam desaťtisíc ľudí.

A on povedal, „Kapitán... Som kapitán Al Farrar.“ Povedal, „Väčšina ľudí, ktorí sú tu prítomní, ma pozná, pretože môj rodný dom je tu vo Washingtone, v Tacome.“ Povedal, „Mojou úlohou je boj proti podvodom.“ A povedal, „Keď som počul tú Branhamovu aféru s modlitbami za chorých, išiel som do Fresna, aby som zastavil ten podvod.“ Povedal, „Videl som tie veci, počul som toho kazateľa hovoriť; a nezdal sa mi ako nejaký podvodník.“ Povedal, „Priviedli sme, išli sme a zohnali sme lekára a poslali sme tam malého chlapca, ktorý bol ochrnutý na končatiny, mal detskú obrnu. Jednoducho obrna...“ A povedal, „Keď teda prešiel... Zostali sme tam dve noci. Nakoniec toho chlapca dostali do modlitebného radu.“ Povedal, „Keď teda prešiel, brat Branham povedal, 'On trpí detskou obrnou.' A spýtal sa otca, či bude veriť. A tak, ten otec patrilo do policajného zboru.“ A povedal, „Povedal, že bude veriť.“ Povedal, „Brat Branham povedal, že v priebehu ôsmich dní bude ten chlapec zdravý.“ A povedal, „Pozorovali sme ho.“ A povedal, „Ten malý chlapec tu dnes večer stojí za oponou úplne zdravý, vrátil sa naspäť do školy.“ Povedal, „Chcem, aby ste si boli všetci dobre istí. Skontrolovali sme ich financie, čo s nimi robia, a také veci.“ Povedal, „Chcem, aby ste vedeli, že to nie je žiaden podvod, ale je to naozaj ruka všemohúceho Boha.“

¹⁹ Na druhý deň ma vzal do veľkého väzenia, ktoré tam mali. Mali tam mladé ženy, niektoré z nich boli gangsterky. Chodili sem a tam a navzájom si nadávali. Povedal, „Čo si o tom myslíš, reverend Branham?“

Povedal som, „Ó.“ Povedal som, „Môžem s nimi prehodiť pár slov?“

Povedal, „Samozrejme.“

Išiel som tam za tými mladými mužmi. A boli tam v hroznom stave. Ukázal mi, ako od svojho stola stláča tlačidlo, aby otvoril určité cely, a mohol to urobiť len odtiaľ. Keby ho niekto postrelil, tak tam stlačí gombík a to by zamklo každú... všade naokolo by tam pribehla polícia a všetko také.

Potom, keď skončil, mal so sebou dvoch strážcov, a keď sme išli dole ku strelniciam, povedal, „Máš rád zbrane, však, brat Branham?“

Povedal som, „Áno.“

²⁰ Zišli sme dole na galériu, úplne dolu, vyzeralo to ako nejaká cela. Povedal, „Tu robíme výcvik mladých mužov.“ Začal rozprávať, ako ďaleko môžeš byť od jedného stanovišťa po druhé, ako strieľať, a tak ďalej. A všimol som si, že sa na mňa neustále pozeral. A divil som sa,

čo sa chystá urobiť; prepustil tých dôstojníkov, ktorí boli s ním. A zostali sme na tomto malom mieste sami, všade naokolo kov. Povedal, „Brat Branham?“

Povedal som, „Áno, pane?“

Položil mi ruku na rameno a ja som si pomyslel, „Ó.“

Povedal, „Zaujímalo by ma, či pre mňa existuje nejaká šanca.“

Povedal som, „Ako to myslíš, kapitán Farrar?“

Povedal, „Nebol som zlý človek.“ Povedal, „Snažím sa dodržiavať zákon a robiť to, čo je správne.“

„To je vaša povinnosť, pane.“

Povedal, „Ale ja chcem naozaj nájsť Ježiša.“

A opýtal som sa, „Či veríš?“

Povedal, „Tak veru. Ale nenašiel som Boha.“ [Prázdne miesto na páske. – pozn.prekl.] „...patrím do jednej cirkvi, ktorá tu je, ale ja Ho nepoznám.“ Povedal, „Nie je potrebné, aby som sa snažil oklamať sám seba.“ Povedal, „Pridal som sa k cirkvi. Som členom už roky.“ Povedal, „Takýmto spôsobom Ho nepoznám.“

Povedal som, „Dobre, kapitán Farrar, ak budeš len veriť, môžeš Ho prijať.“

Povedal, „Hovorím ti. Skôr než odídeš z Washingtonu, určí nejaké miesto, kde sa stretneme, pôjdeme spolu a tam si to všetko preberieme.“ Povedal, „Len určí termín. Dáme si večeru, pôjdeme spolu von, a tak ďalej, a možno vezmem moju jachtu, vyplávame na nej do nejakej zátoky.“

²¹ Povedal som, „Kapitán Al Farrar, On ťa prijme rovno na tomto mieste.“

Povedal, „Nie tu dole na tomto...“

Povedal som, „Tak veru.“

Povedal, „Mohol by prísť sem dole?“

Povedal som, „Pre jedného človeka raz prišiel do brucha veľryby. Pre niektoré zo Svojich detí prišiel dole do horiacej pece. Zostúpi aj do tejto strelnice.“ Tam si ten dôstojník odopol pištoľ, položil ju na zem a takto ma objal a Boh zázračne zostúpil, spasil ho. Teraz ide kázať Evanjelium. Začína kázať, pretože vidí, že Otec sa stále zaujíma

o stratených ľuďí. Nezáleží na tom, kto si a v akom si prostredí, Ježiš príde kamkoľvek, aby ťa prijal.

²² Pozrite sa dnes popoludní, kde bol tento márnotratný chlapec: najhoršie miesto pre Hebreja je chliev.

Všimnite si, pozrite sa na tú drámu. Stojí tam staromódny vidiecky dom. Len si ho na chvíľu predstavme v mysli. Vidím, že tam bývajú milí starí manželia, celý život tvrdo pracovali a mali dvoch synov. Samozrejme, syn sa vždy stane dedičom dedičstva. A potom, ten mladší syn, možno... Povedzme, že každú nedeľu chodili do zboru, milovali Boha a slúžili Mu z celého srdca.

Ale jedného dňa tento mladší syn, povedzme, že začal chodiť so spoločnosťou, s ktorou si nemal čo začínať. Počúvaj, mladý muž, ktorý si tu dnes popoludní, mladá dáma, len čo sa dostanete spod kresťanského vplyvu, hneď vtedy ste v zlých rukách, ste na ceste späť. Pamätaj si to, len čo sa dostaneš spod vplyvu Ducha Svätého. Je mi jedno, kto je ten chlapec, alebo kto je to dievča, ak nie sú spasení, drž si od nich odstup. Presne tak. A vy muži tiež.

Nejaký človek povedal, „No, môžem ísť s kamarátom do baru. Ja budem piť kolu a on si dá pivo a whisky, a keď sa odtiaľ vrátim, budem tým istým človekom.“ Pochybujem o tom. To je pravda. Biblia hovorí, „Vyhýbajte sa čo i len náznaku zlého.“ Držte sa ďalej od územia nepriateľa. Ten starý tobogan je taký klzký... Pohybuješ sa v blízkosti toho toboganu a zrazu, než si stačíš uvedomiť, už si sa skĺzol dole.

²³ [Prázdne miesto na páske. – pozn.prekl.] ...ten človek premýšľal, či si niekoho najme, aby ho previezol okolo kopca. Jeden človek povedal, „No, dokážem tieto kone hnať plným cvalom 60 centimetrov od okraja priepasti a nezrútiť sa do nej.“

Nejaký iný človek povedal, „Dokážem s nimi jazdiť na vzdialenosť 15 centimetrov od okraja a vôbec tam nespadnúť.“

A on sa opýtal nejakého ďalšieho muža, „A čo ty?“

Ten človek povedal, „Ja sa držím tak ďaleko, ako sa len dá.“

Povedal, „Ty ma tadiaľ prevezieš.“

Nepozeraj sa na to, ako blízko sa môžeš dostať k hriechu. Dívaj sa na to, ako ďaleko sa od toho hriechu môžeš držať preč. Dostaň sa od neho ďaleko, jednoducho sa mu úplne vyhni. Je to hanba, že náš americký ľud sa v tom váľa a robia takéto veci.

Ak dnes prídete do niektorých domov... Bol som v kresťanských domoch, a keď otvorili chladničku, tak bola plná plechoviek od piva; a to mal byť údajne kresťanský domov. Kresťania sa s takýmito vecami nezahrávajú. Vymenili sme v dome ten staromódny modlitebný oltár a urobili sme si z toho kartový stolík. To je to, čo spôsobilo, že sa vaše deti zmenili na mladistvých delikventov. Nie je to mladistvá delikvencia, je to delikvencia rodičov. Keby rodič vyučoval dieťa a videl, kde sa nachádza, staral sa oň, nestávalo by sa to. To je pravda.

²⁴ Pozrite na tieto mladé slečny, ako ležia v plavkách na týchto plážach pred mužmi. A tu na ulici s nejakým tým vulgárnym oblečením, a nech nejaký človek jednu z nich urazí, a chcete... Potom ty budeš ten vinník. To je pravda. Pošlú ju takto von, alebo ju nechajú takto ísť...

A tak, minule som sa rozprával s nejakou slečnou; povedala, „No, snažím sa opáliť.“ [V angličtine slovo 'suntan – opálenie' a 'son-tan – opálenie od syna,' znie rovnako. – pozn.prekl.]

Povedal som, „Pozri, mám doma malé dievča; neviem, ako to s ňou v budúcnosti dopadne, ale ak ju niekedy pristihnem takto natiahnutú vonku, dostane opálenie od syna, ale bude to syn pána Branhama, ktorý, keď ju dovedie domov, jej urobí opálenie pomocou nejakej tyčky, alebo niečím takým po zadku, a to veľmi dôkladne.“ Presne tak. Dostane ten správny druh opálenia, ktorý potrebuje. To je presne tak. [Publikum tleska. – pozn.prekl.] Ďakujem. Presne také opálenie potrebujeme... Môj otec... Desatoro, zlaté pravidlo... von do kôlne. Myslím, že by to bolo lepšie... Ak šetríš palicu, potom skazíš to dieťa.

²⁵ Potom môžem vidieť tohto mladého muža, ako vychádza... [Prázdne miesto na páske. – pozn.prekl.] „Prečo si nepovedal mame, že nemieniš chodiť tam do toho staromódneho zboru. Nerobíš nič iné, len stále beháš zo zboru do zboru.“ No, nemohol by si ísť na lepšie miesto ako do zboru. Počujem, ako mu niekto hovorí, „Prečo nechodíš do mesta a nejdeš na miesto, kde svietia tie jasné svetlá a nežiješ tak, ako by mal žiť poriadny mládenec.“ No, prvá vec, ktorú zistíte, môžem ho teraz vidieť, ako ide k otcovi s prosbou. A jeho otec i matka starnú.

Jedného dňa prichádza domov a je unavený a začne otcovi a matke drzo papuľovať. Prvá vec, ktorú povedal, „Otec, chcem, aby si mi dal môj podiel. Už ma nebaví poflakovať sa tu okolo domu a robiť tieto veci. Všetko, čo v nedeľu vidím, je chodenie do zboru. A ostatní chlapci... tak alebo tak. Všetci idú von, majú svoje vlastné chodníčky. Ja chcem robiť to, čo robia tí ostatní chlapci.“ Nikdy nenasleduj dav, nasleduj Ježiša.

Ale to je postoj mladých ľudí, však? „Chcem robiť to, čo robia ostatní.“ Nikdy si neber príklad z nich; ber si príklad z Ježiša.

²⁶ Potom ho počujem hovoriť, „No, ty...“ Počujem, ako ten otec hovorí, „No, synu, toto je jediný spôsob, ako sa môžem užiť. Toto je jediný zdroj obživy.“

„No, mám dedičstvo a ty mi ho dáš. Moje práva...“ Aké je tvoje právo?

Vidím toho úbohého starého otca; veľmi ho to trápilo. „Nuž, čo budeš robiť, synku?“

Povedal, „Pôjdem dolu do mesta a budem žiť ako ostatní.“

Povedal, „No a nemôžeš zostať s mamou a so mnou? Milujeme ťa z celého srdca a chceme ti dobre. Urobili sme všetko, čo sme mohli.“ Ale to ho neuspokojilo. Toho chlapca sa zmocnil satan. A tak odchádzal do mesta, aby žil ako ostatní svetskí ľudia.

Potom vidím, ako jeho otec hovorí matke, „Mama, vieš, čo sa stalo? Náš – náš chlapec sa dostal do nesprávnej spoločnosti. Je z neho už mladý muž, a tak ma požiadal, aby som predal farmu a zobral všetko, čo mám, a rozdelil to medzi neho a jeho brata. Nemôžem ho od toho odhovoriť.“

²⁷ Vidím tú starú matku. Nech Boh žehná tieto staré matky. Jednu takú mám doma. Ako ju milujem, včera som sa s ňou lúčil, brada sa jej chvela... takto prichádzala... matka tu nebude navždy. Tak sa teším z toho pokoja, keď tam chodíme na nejaký sviatok. A povedal som, „Mami, musím ísť.“ Povedal som, „Musím...“

Tá stará matka, vidím ju v našom príbehu dnes popoludní, môžem ju vidieť, ako ide k synovi a hovorí, „Synku, maminka pre teba prala oblečenie, žehnila a snažila sa pre teba urobiť všetko, čo mohla.“

Teraz ho počujem, ako hovorí, „Mami, už s tým prestaň. To je staromódne. Ja nič také nechcem. Pôjdem si vlastnou cestou. Už som skoro plnoletý, tak si to budem riešiť po svojom.“

Môžem vidieť, ako ho objala a privinula k sebe. Objala ho, ale on odvrátil hlavu. Nechce bozk na verejnosti. Žiadne city. Biblia hovorila, že ľudia takí budú. Pavol to hovorí: bez prirodzených citov. Tak je to dnes. Namiesto otca a matky teraz doma vládne dieťa. Tie deti majú hlavné slovo. To je hanba: bez prirodzenej náklonnosti. Vidím, ako ho matka pohladila po lícach.

Pozrite sa, mladí ľudia, jedného dňa to bude jediná vec na tomto svete... odišla, nebude tu. Ten starý otec, za ktorého by si sa hanbil len preto, že chodí do zboru a možno sa raz za čas poteší a zakričí. Ten tvoj kamarát alebo kamarátka zo zboru povedia, „No, pozri sa na neho, nie je to hrozné?“ A ty sa zaňho tak trochu hanbíš? Príde čas, keď sa zaňho nebudeš hanbiť.

²⁸ Prednedávnom prišla z vysokej školy jedna mladá slečna. Jej matka zarábala peniaze praním oblečenia, aby ju mohla poslať na vysokú školu. A keď prišla na stanicu, mala so sebou... priviedla so sebou mladé dievča. Vzdialila sa od Boha a od zboru. Bolo s ňou toto mladé dievča. To mladé dievča sedelo vo vlaku a pozeralo sa von. Vonku stála jej matka; bola celá zjazvená. A to mladé dievča, ktoré s ňou prichádzalo z vysokej školy, povedalo, „Pozri na tú starú ohavnú škratu.“ To bola matka toho dievčaťa. Povedala, „Nevyzerá hrozne? Ó, či by to nebola hrôza, keby si si s ňou musela sadnúť za stôl a jesť?“ To bola jej kamarátka. No, namiesto toho, aby sa to dievča ozvalo, otočilo hlavu. Keď vystúpila z vlaku, pribehla k nej táto stará vráskavá žena a objala to dievča okolo ramien, aby ju pobožkala. A to dievča sa od nej odťahovalo a odišla od nej preč, odišla od zboru a od Boha. A bola taká chladná; otočila sa chrbtom, aby sa dívala na druhú stranu.

Povedala, „Môj miláčik, môj miláčik, čo sa ti stalo?“ A ona sa tak veľmi hanbila kvôli svojej kamarátke.

²⁹ A práve vtedy pristúpil jeden zo sprievodcov, ktorý poznal tento príbeh, chytil to mladé dievča za ramená a povedal, „Počuj, Mária, čo chceš týmto povedať?“ Povedal, „Odvtedy, ako si odišla na vysokú školu, tak sa hanbíš za svoju matku?“ Povedal, „Len si spomeň na ten príbeh, ktorý poznáš. Jedného dňa vám horel dom. Tvoja matka bola nádherná žena, oveľa krajšia, ako si teraz ty, alebo kedykoľvek budeš.“ A povedal, „Keď vešala na dvore šaty, ty si bola malé plačúce bábätko a zrazu začal dom horieť. A prišlo tam hasičské auto, aby ho uhasilo. A ten dom bol v plameňoch. A ty si plakala hore na poschodí. Nikto nemal odvahu skočiť do tých plameňov. Tvoja matka okolo seba niečo ovinula a prebehla tam cez tie plamene. Chytila ťa, vyzliekla si šaty, zabalila ti tvár, celú ťa zabalila a vzala ťa do náručia a svoju vlastnú tvár nastavila tým plameňom a prebehla cez ten oheň, aby ťa zachránila.“ Povedal, „To je dôvod, prečo si dnes pekná, a preto je ona zjazvená. Ty sa hanbíš za tie jazvy?“

³⁰ Tak to pre nás urobil Ježiš. Keď sme boli hriešnici, škaredí pred Bohom, odvrhnutí, odvrátení preč, On prišiel, ten nádherný Syn Boží

zostúpil na zem z palácov zo slonoviny, vzal na Seba hanbu a hriech a zomrel tam s plačom na Golgote.

Mám sa hanbiť za Jeho Evanjelium? Kresťania na ulici, hanbíme sa postaviť za Evanjelium. Keď bol zošyzený a zohavený, aby si mohol byť slobodný. On bol zošyzený hriechom, aby si ty mohol byť oslobodený od hriechu. Nikdy Ho nezapieraj. Vždy Ho miluj. Zastaň sa toho, čo je pravdivé. Stoj za Jeho Evanjeliom.

³¹ Takto sa dnes správajú takmer všetci mladí ľudia. Tento mladý syn sa cítil rovnako, povedal, „Mama, už nechcem mať nič spoločné s touto rodinou. Nerobíte nič iné, len to, že chodíte do toho zboru. To je všetko, čo počúvam.“

Sledujte to. Môžem vidieť, ako ten starý otec vyvesil ceduľu s ponukou na predaj. Tak trochu to dramaturgizujeme, samozrejme, v prospech mladých ľudí. Potom môžem vidieť, ako vyvesil ceduľu s ponukou na predaj, predáva tú starú farmu a zhromažďuje všetok majetok dokopy a delí ho medzi tých chlapcov. Tá matka a otec budú žiť možno len dotedy, kým im vystačí ich podiel, a potom sa to skončí.

Všimnite si, môžem vidieť, že keď rozdelili podiel pre tohto mladého chlapca, dostal peniaze do vrečka a povedal si, „Teraz sa budem mať dobre.“

Na druhý deň ráno vidím, ako ide a hovorí svojej matke, „Stará pani, zbaľte mi teraz oblečenie. Ráno odchádzam.“ Ó, ako tá úbohá stará matka odchádza, berie tie malé veci, ktoré nosil, keď bol maličkým chlapcom; mala ich odložené a teraz si ich prezerá. Vidím ju, ako berie do rúk malé topánočky, ktoré...

Viete, že matky si rady nechávajú takéto veci. Moja mama má moje staré topánočky, ktoré som nosil, keď som bol malé dieťaťko. Má tiež tie dlhé šaty, ktoré vtedy nosievali bábätká. Je to poklad pre matkino srdce. Vidím, ako táto stará matka berie tieto malé topánočky, odkladá ich na organ, kľaká si tam, modlí sa a hovorí, „Bože, postaraj sa o môjho chlapca. On ma teraz opúšťa, ja...“

³² Koľkí z vás tu majú takúto staromódnu matku? Nech vidíme vaše ruky. Ó, či nie sú milé a nežné? „Postaraj sa o môjho chlapca. Odišiel do sveta a neviem, čo s ním bude, len sa oňho postaraj, Otče.“ Ona sa modlí. Modlila sa niekedy za vás vaša mama? Ó, keď moja drobná mama... Keď sme boli bez jedla, videl som ju, ako odišla sama do izby, kľakla si na kolená a volala k Bohu. Nech nám Boh dá viac takýchto staromódnych matiek, ktoré sa modlia. To je chrbtica nášho národa (presne tak), dobré, Bohom-spasené matky.

Môžem ju vidieť, ako volá k Bohu, „Bože, postaraj sa o môjho chlapca.“ Bez ohľadu na to, čo kedy urobíte, ona odpúšťa. Keď sa vrátiš, jej srdce je vždy pripravené odpustiť.

³³ Potom môžem vidieť toho starého otca. Jednoducho si robí starosti, chodí sem a tam, hore a dole po dvore, sem a tam, od stodoly až k domu. Počujem, ako mama ide k dverám a hovorí, „Čo sa deje, otec?“

„Ó, ja neviem, mami.“ Viete, ak sú naši rodičia dobrými, Bohom-spasenými ľuďmi, tak majú o svoje deti obavy. Ja sám som otcom a mám tu chlapca, ktorý ma práve teraz počúva. Boh vie, že ho milujem. Chcel by som... Keby mal jeden z nás dnes popoludní zomrieť, nechajte ma zomrieť desaťtisíckrát za ten jeho jeden život.“ To je pravda. Nech on zostane žiť. Je to láska, ktorú máme k našim deťom. To je dôvod, prečo Boh tak miloval svet, Svoje deti, že prišiel Sám zomrieť, aby sme mohli byť slobodní; On Sám zaplatil trest.

³⁴ Všímam si, že tento otec je unavený, chodí sem a tam, hore a dole. Na druhý deň, keď prichádza čas, aby ten chlapec odišiel, vidím, ako si balí svoj malý kufor a vychádza von. Vidím ho, ako odchádza a hovorí, „Dovidenia, rodina,“ a vyráža preč.

Tá matka hovorí, „Len chvíľu, miláčik. Skôr, ako odídeš, ešte raz sa pomodlime.“ Klaknú si na zem, vidím tú starú mamu a otca, ako sa objímajú a modlia sa k Bohu, „Bože, vychovali sme ho a dovedli sme ho až sem. Teraz nás opúšťa a odchádza sa potulovať. Prosíme ťa, Otče, postaraj sa o neho.“

Počujem ho hovoriť... Ach, zatiaľ čo sa modlia, on je celý netrpezlivý; nechcel už počúvať modlitby matky a otca. Mal na mysli iné veci. To je dôvod, prečo sme niekedy netrpezliví; jednoducho nevieme vydržať pár minút, nevieme sa modliť, nevieme čakať na modlitbe. Ale príde čas, priatelia, že budete mať celú večnosť na to, aby ste o tom premýšľali. Modlite sa teraz. Buďte teraz pripravení na stretnutie s Majstrom.

Počujem, ako sa pomodlili a postavili sa, matka sa ho pokúša objasť a on odvracia hlavu. Otec ho objal. Ten chlapec zakričal, „Ach, už s tým všetkým prestaňte,“ a odišiel preč a zmizol za kopcom. Vidím toho otca a matku, ako tam stoja, držia sa za ruky, objímajú sa, mávajú mu na rozlúčku, zatiaľ čo odišiel poza ten kopec dole do mesta, aby bol s tým zvyškom sveta. A vidím, ako sa títo rodičia opäť vracajú do domu a plačú, nariekajú a modlia sa.

³⁵ Môžem ho vidieť, ako sa tam dole dáva dokopy s tým veľkým davom. A kým mal peniaze, bol z neho dobrý kamarát. Takto sa k vám správa svet. Dokiaľ máš peniaze, tak máš aj priateľov. Ale keď sa ti tie peniaze minú, tak zmiznú aj tvoji priatelia. To sú priatelia, ktorí sú priateľmi len 'v dobrých časoch.'

Poznám priateľa, ktorý pri tebe zostane stáť, aj keď nebudeš mať ani cent: Ježiš Kristus, Syn Boží. Ocitol som sa v situácii, kedy som nemal ani cent. On ma miloval. Keď som nemal ani cent, On ma miloval rovnako, ako keby som mal milión dolárov. On ťa miluje rovnako. Táto čistá, svätá, nefalšovaná láska pochádza od samotného Boha a je obrátená ku Jeho ľudu. Takto by sme sa mali navzájom milovať touto zbožnou láskou.

³⁶ Všimnite si, môžem ho vidieť, ako je vo veľkých herňách a na miestach zlej povesti, a tak ďalej. A po chvíli sa mu minuli peniaze a jeho priatelia zmizli. Bol to obľúbený chlapec. Mohol ísť na rande s ktorýmkoľvek z tých dievčat. Ale keď zmizli jeho peniaze, tak tie dievčatá zmizli spolu s davom. Takto vás diabol jednoducho opustí. Kým máš peniaze a si populárny, všetko je v poriadku, ale keď ten čas vyprší, potom je s tebou koniec. Takto je to s týmto svetom.

Potom ho vidím, ako si musel nájsť nejakú prácu. A tak išiel k jednému občanovi tej krajiny, ktorý bol chovateľom prasiat. Pozrite sa, kam teraz spadol: on bol Židom, ktorý sa nemal ani len dotknúť mŕtvol prasaťa. A bol v núde, bol hladný, a musel tú prácu prijať. A dali mu to najhoršie. Tak to robí diabol. Len čo sa mu podarí potisnúť ťa dole kopcom, tak ťa pošliape všetkým, čo má. Videl som... [Prázdne miesto na páske. – pozn.prekl.] ...potom už nebol dobrým kamarátom.

³⁷ A tak sa pridížal toho občana tej krajiny. A ten človek mu dal dve veľké vedrá s pomyjami, aby išiel nakrímiť tie prasatá. Pomyslíte na to miesto, židovský chlapec tam vonku v chlieve kŕmi prasatá pomyjami; bol ďaleko od matky, ďaleko od náboženstva, ktoré kedysi mal, aby ho držalo ďaleko od tých prasiat, a teraz v tom bol celý ponorený.

Tak to urobí diabol. Dovedie ťa do toho, aby si vyfajčil prvú cigaretu, a povie ti, že ti to neuškodí. A po chvíli je z teba človek, ktorý je závislý na cigaretách. Povie ti, že nie je na škodu dať si spoločenský prípitok.

Stál som pri tých ľuďoch predtým, než išli na šibenicu, stál som pri nich predtým, ako išli na elektrické kreslo, a hovorili „Nikdy som nemal v úmysle stať sa gamblerom. Keď som hral karty, nikdy som nemal v úmysle stať sa hazardným hráčom. Nikdy som nemal v úmysle

stať sa opilcom. Keď som ukradol z čerpacej stanice prvé... Nemal som v úmysle stať sa zlodiejom.“ Ale to jediné, čo diabol chce, je, aby si s tým začal a on sa ťa potom ujme. Postav sa raz na jeho územie a sleduj ho. Vieš, čo to znamená robiť zle, ale je tu vplyv moci temnoty, kniežaťa moci povetria, ktorý ťa vedie do pasce týchto vecí. Musíš sa postaviť na odpor. Oddel sa od tých svetských vecí, vyjdi von a ži pre Krista. To je pravda.

³⁸ A vidím toto dieťa, teraz kŕmi prasatá. Je tu dole v chlieve, hádže prasatám pomyje a sám je z toho istého vedra s pomyjami. Kŕmi tie prasatá. Pomyslite na to, čo opustil a čo mal vtedy. A ten podiel majetku, ktorý premrhal, to v skutočnosti patrilo jeho otcovi, ktorý to zarobil. Ale teraz bol tu v chlieve. To jediné, čo počul, bolo krochkanie prasiat.

Takto je to dnes večer, alebo dnes. Je teraz mnoho matkiných chlapcov, ktorí sú vonku v baroch a sú opití, sú na miestach zlej povesti. Mnohé mladé dievčatá sú prostitútkami na ulici. Prečo? Pretože odišli z domu, odišli od Boha, odišli od Biblie, odišli od jej učenia, odišli žiť so zvyškom sveta. Drž sa preč od sveta.

Biblia hovorí, že ak miluješ svet alebo svetské veci, nie je v tebe ani láska Otca. Drž sa od toho ďalej. A pokiaľ je v tvojom srdci túžba, aby si to robil, tak sa vráť k oltáru. Amen. Zostaň tam, kým to všetko nezmyslné. Ó. To je ten druh staromódneho náboženstva, o ktorom hovorím, ten druh, ktorý od teba odoberie preč tú túžbu.

³⁹ Keď som sa tam na začiatku obrátil, prišla za mnou jedna mladá dáma a povedala, „Brat Branham,“ povedala, „aké potešenie máš zo života, keď nefajčíš, nepiješ a nechodíš na zábavy a podobne?“

O niekoľko večerov neskôr prišlo k oltáru asi osem alebo desať hriešnikov. Povedal som, „V priebehu jednej minúty mám z tohto väčšie potešenie, než by si ty mohla mať vo svete za desať rokov.“ Stratení ľudia prichádzajú k Bohu; to je to, z čoho máme my Kresťania radosť, keď vidíme novonarodené deti v Kristovi, ako vchádzajú do Kráľovstva; duša, ktorá je večná; niečo, čo je skutočné.

Teraz vidím toho mládenca, ako leží tam dole v ohrade pre prasatá. Prichádza noc a na tom mieste to strašne smrdelo, takže predpokladám, že ho nechali spať v ohrade pre ošípané, ležal v koryte vedľa tých prasiat.

Môžem vidieť, ako sa jedného večera tá nepokojná matka a otec začali rozprávať o svojom chlapcovi. Počujem, ako tá matka hovorí, „Som taká nepokojná, otec, neviem, čo mám robiť. Stále len

myslím na nášho chlapca. Zaujímalo by ma, kde je? Rozmýšľam, či má čo jesť.“

Počujem, ako otec hovorí, „No, vždy sme boli učení tomu, že tým ľuďom, ktorí milujú Boha, všetko spolupôsobí na dobré. Modlime sa.“ Vidím, ako si kľakli na zem a začali sa modliť za malého Janka. Počujem ich, ako sa modlia, „Bože, postaraj sa o nášho chlapca. Nech je kdekoľvek, nech je v akomkoľvek stave, postaraj sa o neho, Otče, a pošli ho domov.“ Kde je? Dole v prasačej ohrade, chodí do ohrady pre prasatá.

⁴⁰ Prišiel k nemu Anjel Boží a povedal, „Chlapče, prebuď sa!“ Prehovoril k nemu a povedal, „Čo keby si sa jednoducho vrátil domov k rodičom?“

„Premýšľam o mojom otcovi, ktorý má všetko to bohatstvo, a na všetky veci, ktoré mi dal. A ja tu ležím, umieram od hladu, ležím v ohrade pre prasatá a jem...“ [Prázdne miesto na páske. – pozn.prekl.] Biblia hovorí, že prišiel k sebe.

A to je to, čo dnes cirkev potrebuje urobiť, prísť k sebe, uvedomiť si, kto je váš Otec, pretože niekedy sa správame, akoby sme nemali nebeského Otca. Veď všetka nebeská dobrota patrí Cirkvi: Božské uzdravenie, spasenie, oslobodenie od starostí alebo čohokoľvek iného, to všetko patrí Cirkvi. Ježiš zomrel a my sme... zdedili sme skrze Neho všetko, čo má Boh, sme dedičmi Kráľovstva, sme bohatí.

*Môj Otec je bohatý, má domy a pozemky,
vo Svojich rukách drží bohatstvo tohto sveta.*

A takto na tom sme. Keby sme len prišli k sebe. Ó, vidím ho, ako začína prichádzať k sebe a hovorí, „Ó, keby som len mohol ísť domov. Ale zhrešil som a už nie som hoden toho, aby som sa vrátil domov. Tak čo môžem robiť?“

⁴¹ A on... môžem tu o tom premýšľať, o čase, keď bol malým chlapcom. Keď bol chorý, jeho matka ho tam v izbe hojerala v kolíske, sem a tam a hore a dole, a milovala ho a starala sa oňho. A teraz ho nemá kto milovať a starať sa oňho; nachádza sa vonku v tom chladnom svete a musí sa postarať sám o seba. Jediné, čo počuje, je krochkanie v tom malom *chlieve*. A počujem, ako si začína spievať starú pieseň, možno tú, ktorú poznala jeho mama. Myslím, že to znie nejako takto:

Keby som mohol znova počuť moju matku, ako sa modlí,

*keby som mohol znova počuť jej nežný hlas;
Aký by som bol šťastný, znamenalo by to pre mňa tak mnoho,
keby som mohol znova počuť moju matku, ako sa modlí.*

Ty si tu. Tá stará matka, či by si ju dnes popoludní nechcel počuť, ako sa modlí? Mnohí z vás... Ó, keby mohol počuť svoju matku, ako sa modlí; Anjeli Boží sa pozerajú dole z neba; on sa teraz modlí.

⁴² Potom si tam dole znova všimam, že ten otec začína byť naozaj nepokojný, vstáva, oblieka si kabát a vychádza cez bránu; vonku svieti mesačný svit noci, pozerá sa dole na cestu a pýta sa, „Kde je môj chlapec?“ Môj ocko kedysi spieval jednu pieseň, keď sme tam dávno... starý otec to takto spieval. Kedysi som sa pozeral na otca, mal takú starú červenú vreckovku; nosil ju pri sebe a polovica z nej mu vyfýčala von z vrecka. A mal vo zvyku sa postaviť a spievať túto pieseň:

Ó, kde je dnes v noci môj chlapec?

Ó, kde je dnes v noci môj chlapec?

Moje srdce preteká,

pretože ho milujem, on to vie.

Ó, kde je dnes v noci môj chlapec?

⁴³ Ó, hľadá na tú cestu a vyhláda svojho chlapca, ktorý je ďaleko preč. Vidím, ako ten chlapec prichádza k sebe, otáča sa, akoby počul svoju matku, ako sa modlí. Anjeli Boží čakajú, aby vzali to posolstvo, počujú, ako vstáva, spieva a hovorí:

Povedzte matke, že tam budem, (Spievajte to všetci.),

ako odpoveď na jej modlitbu.

Toto posolstvo jej prinesie strážny Anjel.

*Povedzte matke, že tam s ňou budem zdieľať nebeské radosti,
áno, povedzte mojej milovanej matke, že tam budem.*

Koľkým z vás už odišla matka preč? Nech vidíme vaše ruky. Držme sa za ruky a spievajme to.

Povedzte matke... (Sľúbili ste jej, že sa s ňou stretnete?),

ako odpoveď na jej modlitbu.

Toto posolstvo jej prinesie strážny Anjel.

Povedzte matke, že tam s ňou budem zdieľať nebeské radosti,

áno, povedzte mojej milovanej matke, že tam budem.

⁴⁴ Počujem ho, ako hovorí, „Vstanem a pôjdem k svojmu otcovi.“ A tu prichádza, plazí sa. Prichádza svitanie nového dňa. Vidím toho otca a matku, ako sedia v izbe. Tu on prichádza; na poliach svitá jas slnka. Potáca sa domov bez topánok a má roztrhané a zodraté oblečenie.

Počujem, ako mama hovorí, „Tati, on prichádza.“

Počujem, ako ten otec hovorí, „To je môj chlapec.“

Môžem počuť, ako hovorí, „Ó, otec, nie som hoden byť твоjím synom, urob zo mňa jedného zo svojich najatých sluhov. Ale jednako pôjdem...“ Ten otec a matka vybehli cez bránu. Bez ohľadu na to, čo urobil, teraz sa vracia domov. Bežali, objali ho a povedali, „Chodte, zabite to tučné teľa. Radujme sa; toto je môj syn, ktorý bol mŕtvy a opäť žije. Bol stratený, ale teraz sa našiel. Dajte mu na prst prsteň a na nohy obuv. Oblečte mu najlepšie rúcho, aké nájdete v dome.“ To je postoj Otca ku každému hriešnikovi, ktorý je tu dnes popoludní.

⁴⁵ Spomínam si, keď som bol stratený a nešťastný vonku vo svete, bol som hriešnikom, ktorý ležal a zomieral na nemocničnom lôžku. Lekár mi povedal, že mi zostáva už len niekoľko posledných chvíľ života. A ako som prichádzal ku koncu cesty, tak som plakal. A ako som plakal, bežal som v ústrety nebeskému Otcovi; pobožkal ma na krk a tým božkom odo mňa odobral všetky moje hriechy a starosti. Obliekol mi Rúcho Ducha Svätého, na prst mi navliekol snubný prsteň; v jednom z týchto dní niekam pôjdem. Umiestnil ma sem medzi Svoj ľud, kde sa môžeme radowať, žiť spolu a byť šťastní. Prečo? Kedysi som bol mŕtvy, ale teraz žijem. Ó! Raz som bol stratený, ale teraz som zostal nájdený.

V dnešnom svete je veľa márnokratných ľudí. Sú tam márnokratní muži, márnokratné ženy a Boh volá všetkých, aby prišli k pokániu. Je to tak? On chce, aby sme prišli; chce, aby ste prišli, všetci márnokratní ľudia, kdekolvek ste.

Rozmýšľam, či tu dnes nie je nejaký márnokratný syn alebo dcéra, ktorí zabúdili preč. Ja som si neuvedomoval ten čas, keď som sa vzdialil preč. Je tu nejaký márnokratný človek? Zdvihni ruku. Nejaký človek, ktorý utiekol od Boha, zdvihol by si teraz ruku a povedal, „Brat Branham, bol som márnokratný. Chcem hneď teraz nájsť Krista.“

⁴⁶ Koľkí ľudia nemajú Ducha Svätého? Koľkí Ho nemajú? Nech vás Boh žehná. Zaujímalo by ma, či vy všetci, ktorí nemáte Ducha Svätého a zodvihli ste ruku smerom k nebesiam, som zvedavý, či by ste teraz prišli rovno sem dole. Zatiaľ čo budeme znova spievať ten verš,

'Povedzte matke, že tam budem,' tak príd'te sem a poďme – hneď teraz sa o tom porozprávajme s Bohom. Či veríte, že ak pre mňa otvorí oči slepého človeka, otvorí uši hluchých, či neveríte, že teraz vypočuje moju modlitbu za vaše potreby? Zaspievajme to. Poďme teraz všetci spoločne:

Povedzte matke, že tam budem,

Tak je to správne. Poďte, priatelia hriešnici, vy... Nech Ťa Boh žehná, môj brat. Nech je Boh s tebou. Nech Ťa Boh žehná, sestra. Nech Ťa Boh žehná, môj brat.

...jej prinesie.

Povedzte matke, že tam s ňou budem zdieľať nebeské radosti, áno, povedzte mojej milovanej matke, že tam budem. (Počujem, ako Otec dnes večer volá syna.)

Ó, kde je dnes v noci môj chlapec?

Pozrite sa sem, priatelia. [Prázdne miesto na páske. – pozn.prekl.] ...ťažký život.

Ó, kde je dnes v noci môj chlapec?

Moje srdce preteká,

pretože ho milujem, on to vie.

Ó, kde je...

⁴⁷ [Prázdne miesto na páske. – pozn.prekl.] ...príd'te. Ó, to je úžasné, že sa zhromažďujú zo všetkých strán, všetci sa stretávajú spolu. Ó, Kresťania, či to nie je nádherné? Zdvihnite ruky. Úžasné. Myslíte si, že tu dnes popoludní stojí Majster? Pozrite sa, ako tu kľačia... [Prázdne miesto na páske. – pozn.prekl.]

Tam hore mám Otca;

Tam hore mám Otca;

Tam hore mám Otca;

Tam na tom druhom brehu.

Jedného jasného dňa sa s Ním pôjdem stretnúť;

Jedného jasného dňa sa s Ním pôjdem stretnúť;

Jedného jasného dňa sa s Ním pôjdem stretnúť;

Tam na tom druhom brehu. (Spievajme to.)

Ten jasný deň môže byť už zajtra;

Ten jasný deň môže byť už zajtra;

Ten jasný deň môže byť už zajtra;

Tam na tom druhom brehu.

⁴⁸ Koľkí z vás majú otca na tom druhom brehu? Nech vidíme vašu ruku. Ó. Koľkí z vás tam majú matku? Nech vidíme vašu ruku. Brat a sestra, jedného dňa ich uvidíme, je to tak? Ak si nie ste istí svojím prežitím, tak teraz prídte, dobre? Zatiaľ čo budeme spievať:

Ten jasný deň môže byť už zajtra;

Ten jasný deň môže byť už zajtra;

Ten jasný deň môže byť už zajtra;

Tam na tom druhom brehu.

Ó, či to nebude šťastné stretnutie!

Či to nebude šťastné stretnutie!

Či to nebude šťastné stretnutie!

Tam na tom druhom brehu.

Spomínam si, keď môj brat zomieral v nemocnici. Povedal, „Povedzte Billymu, povedzte Billymu, že sa s ním stretnem na tom druhom brehu.“

Ó, ten jasný deň môže byť už zajtra;

Ten jasný deň môže byť už zajtra;

Ten jasný deň môže byť už zajtra;

Tam na tom druhom brehu.

⁴⁹ Vy, matky, chcete vedieť, prečo tu čakáme takto zhromaždení a kľačíme na zemi? Čo si myslíte, že si dnes popoludní myslí Majster? Ako sa tu zhromaždila táto malá skupinka, tí ľudia sú hladní a smädni po Spravodlivosti. Ó, nech vás Boh žehná, moji drahí priatelia. Jedného dňa... toto nie je nejaká vymyslená mýtická výzva, je to skutočné, my sa s Ním stretneme.

Verím, že som v kontakte so Slávou, s nebesiami, s Bohom. A verím, že Otec má teraz popoludní veľkú radosť. On hľadá uprostred poslucháčstva a nachádza tých ľudí, ktorí sú hladní a smädni po Spravodlivosti, a tí ľudia budú dnes naplnení.

Nechcete prísť? Ešte niekto ďalší, zatiaľ čo čakáme? Nejaký človek, ktorý tu je a pritom nie je v poriadku? Vieš, že tvoje prežitie nie je v poriadku s Bohom a nemáš Ducha Svätého; či prídeš? Prídeš sem, zatiaľ čo sa budeme modliť? Zaspievajme túto starú dobrú pieseň:

*Ó, nedovoľ, aby to Slovo odišlo,
a nezavri oči pred Svetlom;
Úbohý hriešniku, nezatvrdzuj svoje srdce,
ó, buď dnes večer spasený.*

Ó, prečo nie dnes večer?

Ó, prečo nie dnes večer? (Prídeš?)

Chceš byť spasený?

Tak prečo nie dnes večer?

Ó, prečo, povedz mi, prečo nie dnes večer?

Ó...

Ó, nebeský Otče, rovno teraz prehovor. Udeľ, aby tí ľudia, ktorí ma počúvajú, prišli jednoducho teraz k oltáru, zatiaľ čo sa Duch mocne pohybuje. Pane, prijmi ich.

Prečo nie dnes večer?

Počúvaj toto, priateľu: Teraz si tu, ale kde budeš o päťsto rokov?

*Zajtra už nemusí zasvietiť slnko,
a žehnať tvoj dlho klamaný zrak;
Toto je ten čas, ó, tak buď múdry.*

Ó, prečo nie dnes večer? (Prídeš? Toto je posledná výzva.)

Ó, prečo nie dnes večer?

Pamätaj, si milý, ale musím sa s tebou stretnúť na súde. Možno, že dnes večer je to ten poslednýkrát, čo s tebou hovorím. Ponúkam ti Ježiša. Prídeš?

...býť spasený?

Ó, prečo nie dnes večer?

Si „takmer presvedčený,“

Ó, Boh ťa miluje. Či prídeš? Mnohí ľudia nie sú spasení a nemajú v srdci Ducha Svätého.

„Takmer presvedčený,“ aby si teraz uveril;

Zdá sa, akoby teraz nejaká duša hovorila:

„Chod', Duchu, chod' Svojou cestou,

zavolám Ťa, keď na to bude vhodnejší deň.“

Zatiaľ čo čakáme, Duch Svätý mi povedal, aby som urobil výzvu ku oltáru. Prichádzajú sem mladí muži, mladé ženy, aj starší ľudia. Prečo nepočúvnuť na Božie volanie?

Zdá sa, akoby teraz nejaká duša hovorila:

„Chod', Duchu, chod' Svojou cestou,

zavolám Ťa, keď na to bude vhodnejší deň.“

⁵⁰ Skôr, než sa posadíte, zatiaľ čo hrá organ, pokiaľ chceš, je tu ešte nejaká ďalšia osoba? Príď hneď teraz. Pozrite sa, v jednom z týchto dní tu už čoskoro mnohí z vás nebudú. Jedného dňa odídem aj ja. Jedného dňa prestane svietiť mesiac; slnko nevydá svoje svetlo. No, ak nie si práve... Buď si istý, že si zmierený s Bohom. Dnes popoludní to tu vyriešme. Poď. Prídeš? Postav sa rovno sem.

Teraz pamätajte na to, že ak Boh môže zjaviť Svoje tajomstvá Svojmu služobníkovi, a viete, čo sa dialo v priebehu zhromaždenia, či to nebude nádherný deň?

Prídeš? Mladí muži a ženy, vy, ktorí práve začínate život, ktorí ste práve na križovatke, ak nie ste spasení, príďte. Prídete rovno teraz milo a pokorne ku Kristovi?

⁵¹ Jedného dňa sa to všetko skončí a potom sa s Ním stretneš a budeš sa Mu zodpovedať za skutky, ktoré si pre Neho vykonal. V jednej z týchto hodín nastane výbuch atómovej bomby a toto mesto sa premení na popol. Možno tu nezostane nažive ani jedna osoba. To sa môže stať skôr ako o jeden rok. Kde bude tvoja úbohá duša? Nenechaj si ujsť príležitosť, márnotravný človek, príď teraz sem. Ak si sa s tým len tak pohrával; tvoja cirkev, vieš, že patíš do zboru, ale v skutočnosti nemáš pravé prežitie, či prídeš?

Som veľmi zvláštne vedený k tomu, aby som to urobil... Zodvihnite ruky. Pozrite sa sem, všetci Kresťania, pozrite sa na túto scénu. Myslíte si, že by si pred tým Boh zakryl oči, keď On kŕmi vrabca, ktorý spadne na ulici? Ak vie o smrti vrabca, čo potom stovky úprimných

prichádzajú, priatelia, z oboch strán. Ak prídeš, Boh bude veľmi šťastný. Veľmi radi sa za teba budeme modliť.

⁵² Chceli by ste byť započítaní v tom počte? Čo keby vonku zaznel ten zvuk? Potom musíš zomrieť. Ľudia by povedali, „Čo sa stalo?“ Zaznela trúba Božia. Ó, ozvalo sa posledné volanie. Kde si? Keď môžeš... keď môžeš... [Prázdne miesto na páske. – pozn.prekl.] Kde by bola tvoja duša? Príď hneď teraz, kým máš príležitosť.

*Neodvracaj sa od Neho, neodvracaj sa od Neho,
On príde do tvojho srdca.
Hoci si zišiel z cesty;
Ó, ako budeš chcieť,
aby ti v ten večný deň povedal: „Bolo to dobre vykonané.“
Neodvracaj svoje srdce od drahého Spasiteľa,
neodvracaj sa od Neho.*

No, ak si chorý a chcel by si... prichádzaš do Božej priazne u Boha. Chcem, aby ste sa teraz všetci posadili. Ak sa posadíte...

Ó, všade naokolo sú Kresťania, čokoľvek robíte, len sa modlite. Pamätajte teraz, jedna duša, ktorá môže vojsť do Kráľovstva. Je tu nejaký človek, ktorý chce Ducha Svätého, a si v potrebe? Premýšľaj o tom, čo to pre teba znamená. Čo to v ten večer znamenalo pre teba, keď si prijal Ducha Svätého? Čo to pre teba znamenalo? Teraz je čas, aby títo ľudia prijali Ducha Svätého. Mnohí z nich sú teraz zachránení od života v hriechu. Sú úprimní; túžia po Bohu. No, držal som vás tu pol hodinu alebo viac, aby som učinil toto zavolanie ku oltáru.

⁵³ Zatiaľ čo sa teraz budeme modliť, skloňte všade hlavy. Bratia kazatelia, prídete teraz k tomuto zhromaždeniu? Vyjdite medzi nich a buďte... Všetci sa všade modlite. Všetci ľudia, ktorí tu hľadáte Boha, zdvihnite teraz ruky a len povedzte, „Bože, verím.“

Náš nebeský Otče, my, márnotrtní ľudia, ktorí zablúdili preč od Kráľovstva. Mnohí z nás, drahý Otče, nie sú hodní toho, aby boli nazvaní Tvojimi deťmi. Mohol by si z nás urobiť len Svojich nájomných sluhov, ale Ty nechceš, aby sme boli Tvojimi sluhami. Chceš, aby sme boli Tvojimi synmi a dcérami a mali privilégiá domova; keď vieme, že sme doma a sme hladní, aby sme išli ku chladničke a najedli sa; keď sme unavení...?

Ó, Bože, pozri, ako sa dnes mnohí z týchto ľudí (zatiaľ čo putujú domov), dívajú sa v spomienkach naspäť na otca a matku, ktorí ich milovali, na tú staromódnu matku, ktorá sa za nich modlila a žehnala im, až kým nezomrela. Staromódny otec, ktorý...?... Ó, zotri mu z očí slzy, zatiaľ čo sedí...?... raz v Sláve...?... dnes. A tí ľudia tam dolu hľadajú túto cestu, zaznelo zavolanie ku oltáru. Hriešnici a duše, ktoré hľadajú Boha, sa zhromaždili okolo oltára. Ó, Duchu Svätý, pohni sa rovno teraz vo veľkej moci; vznášaj sa nad touto budovou. Viem, že čakáš, aby si tu každého z nich pokrstil – aby si to vylial na nejakú osobu a potom sa to rozptýli po celom obecnstve. Nech je tu...

⁵⁴ [Prázdne miesto na páske. – pozn.prekl.] ...tu v tejto aréne, aby mohlo byť Božie Kráľovstvo zjavené Jeho ľudu. Ó, Kriste, aj ja chcem byť do toho zahrnutý. Chcem, aby si na mňa pamätal, Bože. Pamätaj na mňa, moje dni sú spočítané. Môj údel je určený. Jedného dňa smrť zatlačí na toto telo, vytlačí z môjho tela život a budem sa musieť ísť stretnúť s Tebou, Ježišu. A keď prídem, stretneš sa tam so mnou, Pane? Budem Ťa vyhliadať; keď sa v tej izbe začne hromadiť hmla, v krku mi bude dochádzať dych a začne mi slabnúť tep, budem Ťa vyhliadať, aby si tam stál. Ty si... Áno, hoci by som išiel údolím tieňa smrti, nebudem sa báť zlého. Ty si so mnou, Tvoj prút a Tvoja palica ma potešujú.

Ó, Bože, teraz, v tejto veľkej temnej hodine, tesne pred tou najväčšou svetovou – celosvetovou vojnou, aká kedy narušila mier; zatiaľ čo sa práve teraz po krajine pohybuje moc Ducha Svätého, ako to bolo za dní Noeho, muži a ženy sú dnes presvedčení, aby prišli ku Kristu Ježišovi a vstúpili tými dverami, tou úzkou bránou, narodili sa do Kráľovstva.

Teraz, keď títo ľudia kľacia na kolenách, tieto kajúcne duše, ó, Kriste, vypočuj modlitbu tých ľudí. Verím z celého srdca, že každého z nich prijmeš do Svojho Kráľovstva. Nech Tvoj Duch pôsobí na ich život a nech im rovno dnes popoludní udelí túžbu ich srdca.

⁵⁵ Nech sa mnohí z tých ľudí, ktorí teraz stoja na balkóne, a modlia sa – nech sa tam hore v tých uličkách Duch Svätý rozlieva hore-a-dole. Zavolaj Svoj ľud, Pane, a všade ich požehnaj, pripravuj nás na ten veľký deň. Udeľ to, Otče, v Mene Tvojho Syna, Ježiša.

Ó, nebeský Otče, požehnaj ich, prosíme o to v Mene Ježiša Krista a na Jeho slávu.

Zatiaľ čo sa modlíte, všetci teraz všade zodvihnite sväté ruky a povedzte, „Pane Ježišu, buď mi milostivý.“ [Nejaký brat vysvetľuje spôsob pokračovania zhromaždenia. – pozn.prekl.]

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v novembri 2023.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD, microSD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí